

A magyaros korrupció, a jómagyar elszámoltatás és OLAF

2017 január 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A cikkben választ kapunk arra, miért kellett hét évet várnunk

a fityesz alatt arra, hogy rájövünk, a 4-es metró ügyében – s másban is – a komcsik és a libsik, meg a Demszkáj is loptak. Írásunkban szó esik a skandináv királyokról és Kun Béláról, s azzal is foglalkozunk majd, hogyan tudtak rejtélyes hatékonysággal a németek ócskavas áron Rügen szigetére négy sávós autópályás hidat építeni. S arra is fény derül, mi lett a bizonyos üzenettel.

2010-ben, amikor a Fityesz kétharmaddal dózerolta le a kommer-libber csapatot, egy igen erélyes és egyértelmű üzenetet küldött a választói felé. Az üzenet a következő volt: elszámoltatás. Ennek voltak biztató jelei, így például Hagyó képviselő, mentelmi jogának lejáratá után egy-két órával már a karcerben várta a karrierjének immár nem politikainak mondható alakulását. Mindenki tudta ugyanis, hogy a Nagybudapest kishazánkban melegágya a korrupciónak. Azt is tudta mindenki, hogy a négyes metró – amely világszerte arról volt híres, hogy mindig elindult az építése, de sose készült el – projektjén belül hatalmas visszaélések vannak. Emellett a relatíve kis pénznek számító ügyekről is sorra derültek ki a balhék. Voltak a nokiás doboz sztorik, amikben ugye a kenőpénzt szállították Hagyómikinek, az elszánt zarándoknak, s a budapesti szocik között többen lebuktak, akik barna ételeszacsikkal (valami Wieszt János volt, bajsza volt, két millát tett el kamera előtt, ha jól emlékszem).

Szóval jól indult, mondhatni egész biztató jelek voltak. Ám már akkor is volt egy kis gikszer a nagy elszámoltatásban az avatott szemékeknek: e felett a bűz? romhalmaz fölé hófehér, jégtiszta angyalként emelkedett magasra a volt főpolgármester, a rendszerváltozás hőse, a Demszkáj.

Hiszen a vezetői felelősség, mint olyan, ismeretes mindahányunk számára, teljesen független a büntetőjogi felelősségtől. S, mint első számú vezető hús (!) éven át, nyilvánvalóan olyan volt, mint a jó cár: csak a tanácsadók voltak rosszak, a vezető mindig jót akar és sose tud semmiről. Azért vezető, hogy ne tudjon róla. S miközben mindig nem épült a metró (aminek ígéretével, hozzáteszem, őt (!), alkalommal választották meg Demszkáját a jó belpesti pógárok), állandóan kiderült egy kifogás, ami miatt épp nem lehetett folytatni, aztán arra vetült fény, miért kerül a kétszeresébe, majd négyszeresébe, majd nyolcszorosába, majd a véletlen szám a szorzótáblánszorosába az, ami miatt majd tovább lehet menni az építkezésekkel.

Mámorító korszak volt.

Amikor már mindenkinek gyanús volt, hogy megint nem történt semmi, ám az a semmi megint újra a többszörösébe került, gyorsan elnevezték Boros-Bochkornak a két alagútfúrót, amelyek épp álltak. Az új névvel, s sokszoros költségvetéssel megáldott fémhernyók megindultak, s azonnal látható lett, mennyivel jobban fúrtak.

S a Combinó: hát az gyerekek, ehhez képest maga volt a mesés projekt! Alig csúszott picit (legalábbis a metróhoz képest picit), csak épp, hát bizony kiderült, hogy nemzetközi umbulda, lefizetések voltak az anyacég szinte összes európai megrendelése mögött. Mint az a nemzetközi sajtóban kiderült, a [Siemens egy igen tetemes összeget](#) fordított „vezetői marketingre” amelyet Magyarországon „kenőpénz” néven illetnek a jólétesültek. Ám ami a nemzetközi sajtóban hullámokat vetett, az ide nem jutott el, tehát nyilván az amúgy korrupt Siemens vezérkar magyarországi képviselete teljes mértékben mentes volt az amúgy Európa-szerte fűzött céges gyakorlattól.

Meg majdnem el is felejtettem a Margit híd felújítását (667 méter), amely a rossznyelvek – ez Hagyómiki rossznyelve volt, hivatalos indoklásként- szerint a nemzetközi anyagárak emelkedése miatt lett annyi amennyi. Azt vélhetően feledékenységben nem tette hozzá, hogy a németek [ugyanakkor, ugyanakkora költségekben](#) egy [négy kilométeres, teljesen új, négysávós hidat](#) építettek Rügen szigetére, s felújítottak még egy régit is. Tehát az ok: a magyarhoz képest közismerten alacsony német bérek – szóval a németeknél nyilván olcsóbb volt a munkaerőköltség -, s az is jól jöhetett, hogy biztos jókor vették meg az anyagot. Vagy ócskavasat vettek, abból építették. Esetleg: hazánkban a műemlékvédelem magyar hatóságai léphettek közbe a felújításkor, ez emelte hét-nyolcszoros arányúra a költségeket, bizony.

Aztán jött az Alstomról is botrány, ahol a Megyó exminiszterelnök cége kapott tanácsadói összegeket, meg egyéb kis pénzek is forogtak.

Szóval volt itt minden szép és jó, ahogy a magyar viszonyok között el lehet képzelni a szép és jót: budai lakosztályok és vidéki vadászházak, (horvátországi nyaralók), vörösbor és lágy kenyér, kubai szivarok, vadászat és zgerinc, pálinka és harcsapaprikás. A vastag eurókötegek vidáman keringtek nokiás, vagy whiskys dobozokban, esetleg varródtak bele a vezetői feleségek által a vezetői vánkásokba, s boldogan nyíltak a szocialista és eszdéeszes államtitkárok -így például Simon Gábor számlái Ausztriában, ahol aztán csendesen megültek az osztrák anyabankok kebelén. Ja meg emellett csak úgy alsó hangon rettenetesen sok milliárd ellopott, elsinkófált,

eltüntetett közpénz áramlott egyéb, közéletben nem annyira exponált párteberek magánszámláira. Emelkedtek az adók, sz?ntek meg a 13. havi nyugdíjak, s mikor emiatt már bemelegedtek az indulatok is, gyorsan tartottak egy buzijogi felvonulást (kutyaharapást sz?rével). Ha pedig valaki átlátott a szitán és pofázott, az egész biztosan fasiszta lett.

Mint ismeretes, a magyar nyelv meglehetősen nehéz. A magyarok között is ritkán kerül el? egy-egy költ?zseni, aki igazán magas szinten m?veli. Ilyen volt talán Arany János, vagy épp Kosztolányi Dezs?. Utóbbi például ezeket a halhatatlan sorokat vetette papírra az akkor épp aktuális balliberális koalíció vezet?jér?l, Kun Béláról (nem bírom ki, hogy ne idézzek, elnézést, kedves olvtársak, olyan gyönyör? sorok ezek):

„Kún Béla repül?gépen menekült az országból. Délután – úgy öt óra felé – a Hungária-szállóban székel? szovjet-ház körül fölrebbent egy repül?gép, átrepült a Dunán, a Várhegyen s merész kanyarodással a Vérmez? felé tartott. A gépet maga a népbiztos vezette. Alacsonyan szállt, alig hús méter magasságban, úgyhogy arcát is látni lehetett. Sápadt volt, borotvátlan, mint rendesen. Vigyorgott az alatt álló polgárokra s vásott kajánsággal, csúfondárosan még búcsút is intett egyeseknek. Zserbókat vitt, melyekkel teletömte puffadozó zsebeit, aztán ékszereket, grófnék, bárónék, kegyes, jótékony hölgyek drágaköveit, templomi kelyheket, sok más egyéb kincseket. Karjairól vastag aranyláncok lógtak. Egyik ilyen aranylánc, mikor az aeroplán magasba lendült s elt?nt az ég messzeségében, le is pottyant a Vérmez? kell?s közepére és ott egy öreges úr, régi krisztinai polgár, adóhivatalnok a Várban, a Szentháromság-téren, valami Patz nevezet? – Patz Károly-József – meg is találta.”

A történet persze az írói fantázia eredménye, mert Kun Béla nem repül?vel menekült, hanem vonattal, s a jó Szamuely Tibor volt a repül?s. Tudják, aki a Lenin fiúkkal lövetett a parasztokra, meg akasztatott jókedv?en. Ám tanácsköztársaság után az államkasszának h?lt helyével együtt, az ország kétharmada is elrepül?zött Trianonkor, szóval, mint rendesen, a katasztrófa elkerülhetetlenül bekövetkezett a balliberális kormányok alatt.

(Ám ez ellen azért utólag, s azonnal történt némi ellenintézkedés, Héjjas Iván bá és Prónay Pali bá személyében.)

Szóval ott tartottam, hogy nehéz nyelv a magyar, s kevesen m?velik itthon is. Ezért tarthatott idáig elkezdni felderíteni az ügyeket. Ennek ellenére a számlák már matekul vannak, s az OLAF, ez a norvég királyra, és kezd? amerikai metálénekesre hasonlító nev?, európai korrupció ellenes, nyilván bürokráciától duzzadó hivatal – amelyet, hol szeretünk, hol nem – mintegy 160 milliárdnyi elt?nt, korrumpált pénzr?l számolt be csak a 4-es metró kapcsán.

Tán majd indul eljárás az eddig hótiszta Demszkáj és az akkori kupleráj ellen. Vagy majd lesz valami. Vagy az lesz, mint a Hagyómikivel, valaki kap fél év felfüggesztett ejnyebejnyét, pénz persze elt?nt.

Tudták, kedves olvtársak, egyébként, hogy [Olaf viking király](#), a dánok svéd meghódítójának gyerekei együtt uralkodtak? Nem? Na nem baj, de azt azért tudták, hogy a komcsik loptak, ugye?

Ám, ha Önök, kedves olvtársak, tudták, akkor felteszem a kérdést: az igen tisztelt magyar hatóságok mi a búbánatos Atyaúristent csináltak hét évig a budapesti korrupciós ügyekben?

Megválaszolom: ?k, ellentétben az OLAF hatóságaival, beszéltek magyarul, de nem annyira, mint Arany János. Vagy Kosztolányi Dezs?. Nehezen értették a szövegeket, s mivel nem költ?k, irodalmárok, hanem jogászok dolgoznak ilyen helyeken – akik tudvalev?leg történelem-magyar felvételivel nyerik el a helyüket az egyetemeken, tehát nem matekosok –, ezért számolni sem tudtak. Most, hogy faltör? kosként lódult meg a magyar gazdaság, már tudtak felvenni irodalmárokat és matektanárokat. Vagy eddig tartott ?ket kiképezni, és az üresen tátongó státuszokat betölteni. Ez lehetett az ok. Meg a jó munkához id? szükségeltetik.

Kellett tehát az OLAF – a skandináv király nev? európai bürokraták hivatala -, hogy kiessenek a csontvázak a szekrényb?l – ahogy a korszakban szeretett fogalmazni a közélet. Mi erre tehát magunktól – a fent említett okoknál fogva – egész biztosan lassan jöttünk volna rá eddig. S a többi felsorolt ügyekben, amelyeket csak úgy példálózva említettünk, szintén majd kell még pár év, egy költ?, aki ért magyarul, meg egy-két közgazdász is, a jogászok mellé, lehet?leg külföldi, hogy ismét megdöbbenhessünk immáron: juj, valóban, ott is korrupció volt. Hát tényleg! Begy?r?zött ide is, ejnye. Mert ez számunkra eddig nem derült ki, nem tudtuk, nem, dehogy. Elszámoltatás, ez volt az üzenet: tehát ezért kellett eddig elszámolni, a matematikusok, a költ?k, meg a közgazdászok hiányoztak. Eddig kevesen számoltak el idáig, aztán jöttek többen, azért tartott eddig. Ez az üzenet az elszámoltatás keretében.

Na ezért kellett hét évet várni!

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló